

РЕШЕНИЕ

№ 8235

гр. София, 11.06.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 18 състав, в публично заседание на 17.04.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Златка Илиева

при участието на секретаря Мариана Велева, като разгледа дело номер **6614** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.156 и следващите от Данъчно-осигурително процесуалния кодекс(ДОПК).

Същото е образувано по жалба на „ТЕХНИКАЛ КОНСТРУКШЪН КОМПАНИ БГ“ ООД,[ЕИК], с адрес за кореспонденция: [населено място], пл.„П. Р. С.“ №11 представявано от управителите С. Д. Т. и Клеархос К. Павлоу, против Ревизионен акт №Р22221021007529-091-001/09.08.2022г., издаден от Ц. М. П.-орган, възложил ревизията и Г. П. Т.-ръководител на ревизията, потвърден с Решение №356 от 22.03.2023г. на Директор на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“, С., Централно управление на Национална агенция по приходите /Дирекция ОДОП, ЦУ на НАП, С., в частта на установените задължения по Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/, произтичащи от непризнато право на данъчен кредит и допълнително начислен данък върху добавената стойност /ДДС/ в общ размер на 138 811,77лв. и лихви в размер на 32 344,87лв., както и извършената корекция на финансовия резултат по Закона за корпоративното подоходно облагане /ЗКПО/ за данъчен период от 01.01.2018г. до 30.11.2021г., в резултат на което е установен корпоративен данък за довносяне в размер на 39 916,97лв. и лихви за забава в размер на 7 229,48лв.

Жалбоподателят релевира доводи, че РА, в частта, с която е отказано право на данъчен кредит, е неправилен, незаконосъобразен, немотивиран, издаден в нарушение на материалноправните и процесуалноправни норми. По отношение на начисления корпоративен данък, излага съображения, че актът е необоснован. Сочи, че от

значение за правилно определяне на данъчните задължения по ЗКПО е документирането на разхода, съгласно изискванията на закона. Твърди, че документирането на прихода при доставчика не е въздигнато като условие за признаване на разходите. Подробни съображения в тази насока излага в депозираната жалба. Позовава се на практиката на ВАС и СЕС. В заключение, претендира отмяната на РА в обжалваната част и присъждане на сторените по делото разноски, включително и адвокатско възнаграждение.

Ответният административен орган, Директор на дирекция ОДОП при ЦУ на НАП-С., редовно уведомен, се представлява от юрисконсулт и излага становище за неоснователност и недоказаност на жалбата. Моли съда да я остави без уважение, като остави в сила оспорения ревизионен акт. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не изпраща представител.

Административен съд София град обсъди оплакванията в жалбата, писмените доказателства по преписката, доводите и становищата на страните, и като направи служебна проверка за законосъобразност на акта съгласно чл.160, ал.2 от ДОПК, намери следното:

С жалбата се атакува акт, за който изрично е предвидено обжалване пред съд съгласно чл.156, ал.1 от ДОПК. Жалбата е подадена чрез административния орган в срок, от надлежно лице и при наличието на правен интерес. Ето защо, същата е процесуално допустима.

От фактическа страна, съдът приема за установено:

Със Заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) №Р-22221021007529-020-001 от 29.12.2021г., връчена на 10.01.2022г. е възложено извършването на ревизия на „Техникал Конструкшън Компани БГ“ ООД за определяне на задълженията за КД по Закона за корпоративното подоходно облагане (ЗКПО) за финансовите 2019г. и 2020г. и за данък върху добавената стойност за периодите от 01.11.2018г. до 30.11.2021г.

Определен е срок за извършване на ревизията до три месеца от датата на връчване на заповедта.

Със Заповед за изменение на ЗВР /ЗИЗВР/ №Р-22221021007529-020-002 от 11.04.2022г., срокът за приключване на ревизията е продължен до 09.06.2022г.

Цитираните заповеди са издадени от Ц. М. П. на длъжност „началник сектор ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП [населено място], оправомощена като компетентен орган за основание чл.11, ал.3 от Закона за Националната агенция за приходите /ЗНАП/, във връзка с чл.112, ал.2, т.1 от ДОПК със Заповед №РД-01-787/08.11.2021г. на директора на ТД на НАП С., във връзка със Заповед №3-ЦУ-3287 от 08.11.2021г. на зам. изпълнителния директор на НАП, Заповед №РД-01-787/08.11.2021г. на директора на ТД на НАП С. и Заповед №МЦУ-3603 от 29.12.2021г. на зам. изпълнителния директор на НАП.

За резултатите от извършената ревизия е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-22221021007529-092-001/22.06.2022г. надлежно връчен на ревизираното лице.

От дружеството не е подадено възражение, по реда на чл.117, ал.5 от ДОПК.

Ревизионният акт, предмет на настоящото производство №Р22221021007529-091-001 е издаден на 09.08.2022г. от Ц. М. П.-орган, възложил ревизията и Г. П. Т., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП, [населено място]-ръководител на ревизията.

С него са приети изложените в РД обстоятелства, направените фактически и правни

изводи и основанията за тях.

Същият е връчен на 04.10.2020г. по реда на чл.32 от ДОПК.

Актът съдържа реквизитите по чл.120, ал.1 от ДОПК.

Със същия са установени задължения за довносяне общо в размер на 218303,09лв., от които главница ДДС в размер на 138811,77лв. и лихви в размер на 32344,87лв., Корпоративен Данък в размер на 39916,97лв. и лихви за забава в размер на 7229,48лв.

Установените с РА задължения, в оспорената част са резултат от начислен ДДС по фактури за доставката на услуги (СМР) в размер на 68938,22лв., с получател „Трейс БГ“ ЕАД с[ЕИК] и „Трейс Труп Холд“ АД с[ЕИК] за данъчни периоди м.01 и м.04.2020г.; м.05, м.09, м.10 и м.11.2021г. и непризнато право на приспадане на данъчен кредит в размер на 1216,72лв. за данъчни периоди м.01, м.06, м.10 и м.12/2019г.; м.04. м.11 и м.12.2020г. и м.05. м.06, м.07, м.09 и м.11.2021г., на основание чл.70, ал.1, т.2 и т.3 от ЗДДС по фактури за покупки на стоки и услуги, за които е прието, че не са свързани с дейността на дружеството и непризнато право на приспадане на данъчен кредит на основание чл.70, ал.1, т.2 и т.5 от ЗДДС по фактури за покупки на стоки и услуги, свързани с поддръжка и експлоатация на автомобили в размер на 7351,52лв. за данъчни периоди м.12.2018г.; м.01, м.04, м.05, м.06. м.10 и м.12.2019г.; м.04, м.10, м.11 и м.12.2020г. и м.02, м.05, м.06, м.07, м.09 и м.11.2021г., както и непризнато право на приспадане на данъчен кредит в размер на 74730,67лв. по фактури с издател „Юнайтед Партнърс Ейч Ар“ ЕООД с[ЕИК] и „Парткон“ ЕООД с[ЕИК] за данъчни периоди м.11 и м.12.2018г.; м.01, м.03, м.05, м.06, м.07, м.08, м.09, м.10, м.11 и м.12.2019г. и м.01, м.02 и м.12.2020г., на основание чл.68, ал.1, т.1 и чл.69, ал.1, т.1 от ЗДДС.

Установени задължения за корпоративен данък са в общ размер на 39916,97лв., от които 29627,24лв. за 2019г. и 10289,73лв. за 2020г. и лихви за забава в размер на 7229,48лв.

В хода на ревизията, с цел изясняване факти от значение за данъчното облагане на жалбоподателя, са извършени процесуални действия, описани в РД, неразделна част от РА, по смисъла на чл.120, ал.2 от ДОПК.

На основание чл.37, ал.3, чл.53 и чл.56, ал.1 от ДОПК, на ревизираното дружество по електронен път са връчени искания за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице /ИПДПОЗЛ/, с които са изискани да представи доказателства за заведена счетоводна отчетност-оборотни ведомости, инвентарна книга, аналитични регистри, документи за брак и липси, доказателства за източниците на финансиране, сключени договори във връзка с осъществяваната дейност, извлечения от банкови сметки.

Изискани са копия на фактури, издадени на ревизираното дружество на „Трейс-София“ ЕАД, на „Трейс БГ“ ЕАД и на „Трейс Груп Холд“ АД, както и 2 фактури, издадени от „Парткон“ ООД и 33 фактури, издадени от „Юнайтед Партнърс Ейч Ар“ ЕООД. Изрично са изискани съпътстващи документи-договори, други търговски документи, отчетни документи за изпълнението. Изискани са и обяснения относно обстоятелствата, свързани с избор на доставчик, проучвана ли е надеждността на доставчиците, как е осъществен контакт с тях, представяне на данни за връзка с доставчиците.

В отговор на ИПДПОЗЛ, не са представени изисканите документи и не са дадени писмени обяснения в указания в ИПДПОЗЛ срок.

Впоследствие е осъществен контакт с пълномощник на ревизираното лице- М. П. и е

извършена проверка на адреса за кореспонденция, за което е съставен протокол КД 73 №1665532 от 30.05.2022г.

Съгласно констатациите в протокола, при проверката не са представени оригинални документи за 2018г., както и оригинали на фактура №169/23.11.2018г., издадена от „Парткон“ и конкретно посочени 26 броя фактури, издадени от „Юнайтед Партнърс Ейч Ар“ ЕООД /от общо 33/.

При проведената работна среща, пълномощникът на ревизираното дружество е запознат с резултатите от извършените насрещни проверки на доставчиците и му е дадена възможност да представи доказателствата, изискани с ИПДПОЗЛ от 25.01.2022г.

Представени са доказателства, описани в протокола, представляващи оборотни ведомости, фактури за продажби за 2019г., 2020г., 2021г.; главна книга на сметки 403, 411, 503.

От страна на ревизиращите органи са извършени процесуални действия, описани подробно в РД.

На основание чл.45 от ДОПК са извършени насрещни проверки на други задължени лица, доставчици на жалбоподателя „Юнайтед Партнърс Ейч Ар“ ЕООД и „Парткон“ ЕООД. Резултатите от извършените проверки са отразени в протоколи, подробно описани в РД.

Извършени са проверки в информационните масиви на НАП, както за ревизираното лице, така и за доставчиците му.

Установените факти са отразени в протоколи за извършени насрещни проверки, подробно описани в РД.

1.С Ревизионния акт е начислен ДДС в размер на 68 938,22лв. по фактури описани на стр. 15 от РД за доставки на услуги (СМР), с получател „Трейс БГ“ ЕАД и „Трейс Груп Холд“ АД за данъчни периоди м.01 и м.04/2020г., м.03, м.09, м.10 и м.11/2021г.

В хода на ревизията е установено, че от регистрирани по ЗДДС лица са обявени покупки от „Техникал Конструкшън Компани БГ“ ООД, които не са декларирани в дневниците за продажба на ревизираното лице.

От ревизираното лице са представени копия на фактурите за продажби, банкови извлечения за получени плащания по тях и счетоводна справка, отразяваща осчетоводяване им. Документите са представени при извършена проверка на адреса за кореспонденция, документирана с Протокол КД 73 №1665532/30.05.2022г.

Констатирано е, че фактурите са издадени на посочените клиенти; платени са по банков път; данък върху добавената стойност е отразен в счетоводството на ревизираното лице, като задължение; има налични протоколи и актове за СМР, установяващи вида и количеството на извършените работи /същите са прегледани от ревизиращия екип/, но не са отразени в дневниците за продажби, респективно в СД по ЗДДС за съответните данъчни периоди.

На основание чл.86 от ЗДДС във връзка с чл.9, чл.25, ал.1, 2 и 6 и чл.85 от ЗДДС, ораните по приходите са определили дължим ДДС общо в размер на 68938,22лв.

2.С РА не е признато право на приспадане на данъчен кредит в размер на 1216,72лв. по фактури подробно описани на стр.16, 17 и 18 от РД за покупки на хотелски услуги. Корекциите са за отделните данъчни периоди м.01, м.06, м.10 и м.12/2019г.; м.04, м.11 и м.12/2020г. и м.05, м.06, м.07, м.09 и м.11/2021г. При прегледа на първичните документи е установено, че местата на които е ношувано и са ползвани хотелските услуги нямат връзка със стопанската дейност на субекта и с осъществяваната от него

независима икономическа дейност. През ревизирия период, основните обекти, на които ревизираното лице е изпълнител, са „Пътна връзка“ за летище С., с обхват от [улица]до [улица], на метростанции в [населено място] и в [населено място] на „ЖП надлез“. От ревизираното лице не са представени доказателства, относно целите на пребиваване в съответните градове, относно заплатените ношувки и хотелски услуги и връзката им с извършваните от лицето облагаеми доставки. Не са представени командировъчни, сключени договори, актове за СМР на обекта, фактури за извършени услуги и др.

На основание чл.70, ал.1, т.2 и т.3 от ЗДДС, с РА не е признато правото на приспадане на данъчен кредит в размер на 1216,72лв.

3. Не е признато с РА право на приспадане на данъчен кредит в размер на 7351,52лв. по фактури за гориво, резервни части и други разходи, свързани с експлоатацията на автомобили. Корекциите са за отделните данъчни периоди м.12/2018г.; м.01, м.04, м.05, м.06, м.10, и м.12/2019г.; м.04, м.10, м.11 и м.12/2020г. и м.02, м.05, м.06, м.07, м.09 и м.11/2021г. Съгласно данните от оборотните ведомости, счетоводните регистри и информационните системи на НАП е установено, че дружеството притежава леки автомобили „Х. ЦРВ“ и „Мазда М.“. При прегледа на първичните документи е установено, че в счетоводството на ревизираното лице не са налични договори за наем на автомобили, пътни книжки, пътни листа, товарителници и други документи, удостоверяващи изминат пробег, маршрутите по които са се движили автомобилите и обосноваване на връзка с извършените от лицето облагаеми доставки. Закупеното гориво и резервни части, не са завеждани счетоводно, като материални запаси по сметка 302 „Материали“, а са осчетоводявани директно в разходите.

На основание чл.70, ал.1, т.2 и т.5 от ЗДДС, с РА не е признато правото на приспадане на данъчен кредит в размер общо на 7351,52, независимо, че са изпълнени условията на чл.69 или чл.74 от ЗДДС.

4. Не е признато право на приспадане на данъчен кредит в размер на 74 730,67лв. за данъчни периоди за м.11 и м.12/2018г.; м.01, м.03, м.05, м.06, м.07, м.08, м.09, м.10, м.11 и м.12/2019г. и м.01, м.02 и м.12/2020г. С цел установяване реалността на стопанските операции са извършени насрещни проверки на „Юнайтед Партнърс Ейч Ар“ ЕООД и „Парткон“ ЕООД, резултатите от които са отразени съответно в ПИНП №П-22221122015440-141-001 от 25.03.2022г. и № П-22221722015670-141-001/29.03.2022г. Констатирано е, че изготвените до дружествата искания /ИПДПОЗЛ/ са изпратени на декларираните електронни адреси, като електронните препратки за връчване не са активирани. Предприети са действия за връчване по реда на чл.32 от ДОПК. Извършени са посещения на адресите за кореспонденция, като не са открити офисите на дружествата, представляващите или други лица упълномощени за контакт с приходната администрация. Съставени са протоколи и са предприети действия за връчване на документите по реда на чл.32 от ДОПК. В указания от органите по приходите 14-дневен срок не са постъпили документи по връченото искане.

При извършена проверка в ИС на НАП е установено, че „Юнайтед Партнърс Ейч Ар“ ЕООД не е декларирано в дневниците си за продажби фактурите с обща данъчна основа 293673,96лв. и ДДС 58734,79лв., по които ревизираното лице е упражнило право на приспадане на данъчна кредит.

„Парткон“ ЕООД е отразило в дневниците си за продажби фактурите с обща данъчна основа 79979,40лв. и ДДС 15995,88лв.

Констатирано е, че проверяваните лица не са предоставили първични счетоводни документи /фактури за продажби и съпътстващи документи, доказващи основание за издаване на фактурите и реалност на извършените доставки/, както и счетоводни регистри.

Предвид обстоятелството, че от страна на посочените за доставчици „Юнайтед Партнърс Ейч Ар“ ЕООД и „Парткон“ ЕООД не са представени документи, не се установява че лицата действително са издали фактурите на „Техникал Конструкшън Компани Бг“ ООД. Липсват доказателства за конкретния предмет на доставка-услуги и стоки по вид и параметри, количества, единична цена и стойност.

От страна на проверяваните лица не са представени доказателства относно начина на организиране на доставките, лица с които са договоряни условията и параметрите на доставките. Не са представени доказателства за разплащане по фактурите, в т.ч. преводни нареждания и банкови извлечения. Не са представени документи, удостоверяващи фактическото предаване на услугите от доставчика на клиента, в т.ч. приемо-предавателни протоколи, актове за СМР, стокови и складови разписка и др. Не са представени доказателства, че лицата разполагат с кадрови и технически потенциал за извършване на реални доставки по издадените от тях фактури. Не е представена счетоводна отчетност, от която да е видно, че лицата имат заведено счетоводство, както и че фактурите са осчетоводени от тях и посоченият ДДС е начислен в счетоводството им, като задължение към бюджета и данни за отчетен приход по посочените фактури по кредита на сметки от гр. 70 „Приходи“.

При проверка в информационната система на НАП е установено, че „Парткон“ ЕООД има данъчни задължения в особено големи размери, включително за ДДС за м.11 и м.12.2018г. /периодите в които са декларирани процесните 2 фактури/ както и, че на дружеството е извършена ревизия с обхват ЗДДС от 01.08.2017 г. до 30.04.2018 г., приключила с РА №Р-22221718002602-091-001/17.01.2019г., който не е обжалван и е влязъл в сила.

С цел установяване на всички факти във връзка с доставките от „Юнайтед Партнърс Ейч Ар“ ЕООД и „Парткон“ ЕООД, от ревизираното лице също са изискани документите, с които разполага като страна по доставките.

На 30.05.2022г. е извършен преглед на оригиналите на първични счетоводни документи и регистри в счетоводен офис на адрес [населено място], площад „С.“ №11, ет.3.

За извършената проверка е съставен Протокол КД 73 №1665532/30.05.2022г. Констатирано е, че в счетоводството на „Техникал Конструкшън Компани БГ“ ООД са отразени фактурите, издадени от посочените доставчици. По фактурите не е извършвано плащане. На ревизиращия екип не са предоставени за преглед оригинали или копия на по-голямата част от фактурите /27бр. от общо 35-те фактури не са предствени/.

При така установената фактическа обстановка, органите по приходите са приели, че както доставчиците, така и ревизираното лице, не разполагат с доказателства, които да обосноват реално извършена и съответно получена облагаема доставка.

Предвид горните обстоятелства ревизията е приела, че данъкът, посочен във фактурите на „Юнайтед Партнърс Ейч Ар“ ЕООД и „Парткон“ ЕООД е начислен без основание, липсва доставка по издадените фактури и не възниква право на приспадане на данъчен кредит за получателя.

В частта на облагането с корпоративен данък и предвид изложените по-горе аргументи във връзка фактурите за хотелски услуги, гориво и резервни части и вследствие на констатациите за липса на реално осъществени доставки от „Юнайтед Партнърс Ейч Ар“ ЕООД и „Парткон“ ЕООД, е коригиран и финансовият резултат на дружеството за 2019г. и 2020г. с отчетените разходи, както следва:

За 2019г., на основание чл.26, т.2 от ЗКПО във връзка с чл.16, ал.1 от ЗКПО е увеличен счетоводният финансов резултат на дружеството със сумата от 262790,61лв. за разходи по фактури, които не са документално обосновани и водят до отклонение от данъчно облагане. Също така на основание чл.26, т.1 от ЗКПО финансовият резултат на дружеството е преобразуван в увеличение със сумата в размер на 825,09лв., представляващи разходи за хотелски услуги, както и със сумата в размер на 2656,66 лв. за горива и резервни части. Определена е данъчна печалба в размер на 333404,40лв., съответно корпоративен данък за внасяне в размер на 33 340,44лв. След приспадане на внесен данък в размер на 6713,20лв., е определен корпоративен данък за внасяне в размер на 26 627,24лв.

За 2020г. на основание чл.26, т.2 от ЗКПО във връзка с чл.10, ал.1 и чл.16, ал.1 от ЗКПО, е увеличен счетоводният финансов резултат на дружеството със сумата от 30833,35лв. за разходи по фактури, които не са документално обосновани и водят до отклонение от данъчно облагане. Също така на основание чл.26, т.1 от ЗКПО финансовият резултат на дружеството е преобразуван в увеличение със сумата в размер на 278,33 лв., представляващи разходи за хотелски услуги, както и със сумата в размер на 1832,91 лв. за горива и резервни части. След анализ на представените синтетична и аналитична оборотна ведомост, главна книга, ОПР, както и счетоводни регистри и документи е установено, че разходите отразени в ГДД за 2020г. не съответстват на разходите, съгласно оборотната ведомост и главна книга за 2020г. Съгласно данните от оборотната ведомост за 2020г. са осчетоводени и декларирани разходи в общ размер на 92 378,21лв., в т.ч.: с/ка 601 Разходи за материали 15439,67лв., с/ка 602 Разходи за външни услуги 49161,92лв., с/ка 604 Разходи за заплати 23591,69лв., с/ка 605 Разходи за осигуровки 4184,93лв. Налице е разлика от 69952,68лв. декларирани в повече разходи в ГДД, за които ревизираното лице не е представило първични счетоводни документи и същите не са начислени текущо в счетоводството на ревизираното лице. На основание чл.26, т.2 от ЗКПО, във връзка с чл.10, ал.1 от ЗКПО тези разходи не са признати за данъчни цели. След така извършените увеличения за 2020г. е определена данъчна печалба в размер на 172317,47лв., съответно корпоративен данък за внасяне в размер на 17231,75лв. След приспадане на внесен данък в размер на 6942,02лв., е определен корпоративен данък за внасяне в размер на 10289,73лв.

В срока по чл.152, ал. 1 от ДОПК от ревизирания субект до директора на дирекция ОДОП е постъпила жалба срещу констатациите на органите по приходите в процесния РА.

С Решение №356 от 22.03.2023г. на Директор на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“, С., Централно управление на Национална агенция по приходите /Дирекция ОДОП, ЦУ на НАП, С., е потвърден РА в частта

на установените задължения по Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/, произтичащи от непризнато право на данъчен кредит и допълнително начислен данък върху добавената стойност /ДДС/ в общ размер на 138811,77лв. и лихви в размер на 32344,87лв., както и извършената корекция на финансовия резултат по Закона за корпоративното подоходно облагане /ЗКПО/ за данъчен период от 01.01.2018г. до 30.11.2021г., в резултат на което е установен корпоративен данък за донасяне в размер на 39916,97лв. и лихви за забава в размер на 7229,48лв.

От приетото и неоспорено от страните заключение на ССЧЕ, което съдът кредитира с доверие като компетентно и добросъвестно, се установява, че, съгласно счетоводните регистри на „Техникал Конструкшън Къмпани“ ООД, налични в доказателствените материали по делото от стр.194 до стр.259, са налице счетоводните записвания по процесните фактурите издадени от доставчиците „Парткон“ ЕООД и „Юнайтед Партнърс Ейч Ар“ ЕООД. Данъчната основа по доставките е отразена по дебита на сметка 6021-Разходи за външни услуги-управление и кредит на сметка 401-Доставчици. Данък добавена стойност е отразен по дебита на сметка 45311-Начислен данък за покупките и кредит на сметка 401-Доставчици, подробно описано в Констативно-съобразителната част. Експертизата не дава отговор на въпроса: „Отразени ли са процесните фактури в счетоводствата на доставчиците на жалбоподателя, има ли осчетоводена разходи за изпълнението на тези услуги от изпълнителите им, приходи от заплащането им, обезпечеността на страните по доставките - кадрова и техническа, във връзка с установяване или не на реални доставки по фактурите“, предвид това, че не е получена информация и документи от доставчиците, както и че не са налични доказателства в кориците по делото. От доказателствените материали по делото експертизата не може да установи има ли осчетоводени разходи за изпълнението на извършените услуги от изпълнителите и има ли приходи от заплащането на услугите, както и налице ли е обезпеченост на страните по доставките-кадрова и техническа, предвид това, че не е предоставена изисканата информация и счетоводните регистри от доставчиците и от жалбоподателя.

Вещото лице подробно е описало кои фактури са включени в справките декларации по ДДС и дневници за продажби от ТД на НАП С., офис „К. поляна“ съгласно писмо вх.№2540/22.01.2024г. и ТД на НАП С., офис „В.“ изискани с писмо вх.№1931/17.01.2024г.

Установено, че за доставчик „Парткон“ ЕООД, фактури №[ЕГН]/23.11.2018г. и №[ЕГН]/28.12.2018г. са включени в СД и дневник по ДДС, а за доставчик „Юнайтед Партнърс Ейч Ар“ ЕООД, не е включена за данъчен период 04.2019г. фактура с №[ЕГН]/28.3.2019г., за която вещото лице е отбелязало, че датата на издаването и е 01.04.2019г.

Експертизата установява, че в кориците на делото не е получена информация и документи от доставчиците, както и такива не са налични в кориците по делото за да се отговори на въпроса: „Начислен ли е данък върху добавената стойност от доставчиците и отразен ли е като задължение към бюджета“. Не са извършвани плащания за периода 01.01.2018г. до 31.12.2020г. по процесните фактури на „Парткон“ ООД и „Юнайтед Партнърс

Ейч Ар“ ЕООД. Предвид липсата на документи и счетоводни регистри, от които да се установи доколко процесните доставки са свързани с икономическа дейност на жалбоподателя, вещото лице недава отговор на въпроса използвани ли са получените доставки в независимата икономическа дейност на жалбоподателя и налице ли са извършени от него в качеството му на изпълнител по договорите с неговите възложители последващи доставки/реализация по спорните фактури. По същите съображения, не може да се установи има ли съответствие на описаните количества и видове стоки/услуги по получените фактури с тези по последващите доставки/реализация. Установено е, че съгласно счетоводните регистри на „Техникал Конструкшън Къмпани“ ООД, налични в доказателствените материали по делото от стр.194 до стр.259, процесните фактури издадени от „Юнайтед Партнърс Ейч Ар“ ЕООД и „Парткон“ ЕООД са осчетоводени по сметка 6021-Разходи за външни услуги-управление, но дали извършените разходи от дружеството са документирани според изискванията на ЗСч, експертизата не може да установи, тъй като не са предоставени счетоводна политика на дружеството и индивидуален сметкоплан на същото.

Предвид това, че жалбоподателят не предоставил на вещото лице изисканата информация не е отговорено и на въпроса: „Кога са осчетоводени фактурите за доставката на услуги (СМР) в размер на 68 938,22 лева с получател „Трейс БГ“ ЕАД с[ЕИК] и „Трейс Груп Холд“ АД с[ЕИК], за данъчни периоди м.01 и м.04.2020г.; м.05, м.09, м.10 и м.11.2021г.?”

При така установената фактическа обстановка, съдът достигна до следните правни изводи:

По силата на чл.160, ал.2 от ДОПК, съдът преценява законосъобразността и обосноваването на РА, както и валидността на акта, независимо дали са изрично релевирани доводи за нищожност на РА в обжалваната му част, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му.

За валидността на акта, съдът следи служебно и в тази връзка намира следното:

На първо място, следва да се отбележи, че е спазен срокът по чл.109 от ДОПК.

Предвид представените по делото доказателства, неоспорени от страните по делото, съдът приема, че първоначалната и последващите ЗИЗВР са издадени от компетентен за целта орган на приходната администрация, както и че ревизионното производство е извършено и приключено от компетентни органи, в кръга на определените им правомощия и при спазване на процесуалните правила.

Съдът констатира, че РА е подписан с електронни подписи от органите по приходите-негови издатели. Във връзка с това и с оглед разпоредбата на чл.16, ал.1, т.1 от ЗЕДЕП, по делото са представени заверени копия на електронни съобщения за издаването на КЕП на служителите, подписали електронни документи, издадени във връзка с приключилото ревизионно

производство спрямо „Техникал Конструкшън Компани Бг“ ООД,[ЕИК], с адрес за кореспонденция: [населено място].

В конкретния случай, ЗВР, ЗИЗВР, РД, както и РА, са създадени като електронни документи по смисъла на чл.3, ал. 1 от ЗЕДЕП, по отношение на които с оглед фикцията, установена в ал.2 се приема, че е спазено изискването за писмена форма.

Настоящият съдебен състав, при липса на оспорване на електронните подписи върху ревизионния акт и въз основа на представените доказателства, респ. служебна проверка в публичния регистър <https://www.b-trust.org>, счита че РА е подписан от възложителя и ръководителя на ревизията и същият не е нищожен.

Актовете на органите по приходите са връчвани на ревизираното лице и същото е могло своевременно да защити правата си като представи доказателства.

Ревизионният акт е издаден в предвидената форма съгласно чл.120, ал.1 от ДОПК и съдържа реквизитите по чл.120, ал.1 от ДОПК, както и указанието, че се приемат констатациите от ревизионния доклад, който представлява неразделна част от издадения ревизионен акт. Оспореният акт съдържа разпоредителна част в табличен вид, в която е определен размерът на обжалваните задължения.

Съдът не констатира съществени нарушения на административно-производствените правила.

Настоящият съдебен състав намира, че в случая законосъобразно е начислен ДДС в размер на 68 938,22лв., на основание на основание чл.86 от ЗДДС във връзка с чл.9, чл.25, ал.1, 2 и 6 и чл.85 от ЗДДС по фактурите описани на стр.15 от РД за доставки на услуги (СМР), с получател „Трейс БГ“ ЕАД и „Трейс Груп Холд“ АД за данъчни периоди м.01 и м.04/2020г., м.03, м.09, м.10 и м.11/2021г.

Видно от представените в хода на ревизията доказателства, потвърдени от заключението на вещото лице по изготвена счетоводна експертиза, от регистрирани по ЗДДС лица са обявени покупки от „Техникал Конструкшън Компани БГ“ ООД, които не са декларирани в дневниците за продажба на ревизираното лице, респективно в СД по ЗДДС за съответните данъчни периоди.

Съгласно чл.86, ал.1 от ЗДДС, регистрирано лице, за което данъкът е станал изискуем, е длъжно да го начисли, като: издаде данъчен документ, в който посочи данъка на отделен ред; включи размера на данъка при определяне на период в справка-декларацията по чл.125 за този данъчен период; посочи документа по т.1 в дневника за продажбите за съответния данъчен период. По силата на ал.2, данъкът е дължим от регистрираното лице за данъчния период, през който е издаден данъчният документ, а в случаите, когато не е издаден такъв документ или не е издаден в срока по този закон-за данъчния период, през който данъкът е станал изискуем. По отношение на процесните фактури, „Техникал Конструкшън Компани Бг“ ЕООД не е спазило разпоредбите на чл.86, ал.1, т. 2 от ЗДДС. Съгласно чл. 85 от ЗДДС данъкът е изискуем и от всяко лице, което посочи данъка във фактура и/или известие по чл.112, поради което при определяне на резултата за всеки от данъчните

периоди, правилно ревизията е взела предвид начисления от лицето ДДС в издадените от него фактури, като правилно разпоредбата на чл. 85 от ЗДДС е приложена по отношение на всички, издадени от „Техникал Конструкшън Компани Бг“ ЕООД. Въз основа на горното, и съобразявайки документите, събрани при извършената проверка на „Техникал Конструкшън Компани Бг“ ЕООД, правилно е установено, че дружеството е издало фактури с начислен ДДС и е осчетоводило приход по тях. Ревизираното дружество не е ангажирало доказателства, които да оборят изводите на органите по приходите за неотчетен приход, нещо повече, в хода на съдебното дирене не се установи кога са осчетоводени фактурите за доставката на услуги (СМР) в размер на 68 938,22 лева с получател „Трейс БГ“ ЕАД с[ЕИК] и „Трейс Груп Холд“ АД с[ЕИК], за данъчни периоди м.01 и м.04.2020г.; м.05, м.09, м.10 и м.11.2021г., предвид това, че жалбоподателят не ангажира доказателства в тази насока.

Предвид изложеното, съдът намира за правилно определянето на задължение за ДДС в общ размер на 68 938,22лв., на основание на основание чл.86 от ЗДДС във връзка с чл.9, чл.25, ал.1, 2 и 6 и чл.85 от ЗДДС по фактурите с получател „Трейс БГ“ ЕАД и „Трейс Груп Холд“ АД за данъчни периоди м.01 и м.04/2020г., м.03, м.09, м.10 и м.11/2021г.

Горното обуславя извод за неоснователност на жалбата в тази и част и за потвърждаване на оспорения РА в същата, като правилен и законосъобразен.

По отношение непризнатото право на приспадане на данъчен кредит в размер на 1216,72лв. на основание чл.70, ал.1, т.2 и т.3 от ЗДДС:

Заявеното право на данъчен кредит по фактури за ползвани хотелските услуги е неоснователно предвид неналичието на връзка със стопанската дейност на субекта и с осъществяваната от него независима икономическа дейност, както и с местоположението на предоставените услуги, което е различно от декларирана от жалбоподателя дейност за периода на издаване на фактурите.

По делото е безспорно установено, че през ревизирия период, основните обекти, на които ревизираното лице е изпълнител, са „Пътна връзка“ за летище С., с обхват от [улица]до [улица], на метростанции в [населено място] и в [населено място] на „ЖП надлез“, а фактурите за ползваните услуги- нощувки са от други райони на стрната. Съгласно разпоредбата на чл.70, ал.1, т.2 и т.3 от ЗДДС, правото на приспадане на данъчен кредит не е налице, независимо, че са изпълнени условията на чл.69 или чл.74, когато стоките или услугите са предназначени за безвъзмездни доставки или по-общо за дейности, различни от икономическата дейност на лицето и предназначени за представителни или развлекателни цели.

Изложеното по-горе е относимо и по отношение непризнатото право на приспадане на данъчен кредит в размер на 7351,52лв. за за гориво, резервни части и други разходи, свързани с експлоатацията на автомобили.

Съгласно чл.70, ал.1, т.2 и т.5 от ЗДДС, правото на приспадане на данъчен кредит не е налице, независимо, че са изпълнени условията на чл.69 или чл.74, когато стоките или услугите са предназначени за безвъзмездни доставки или по-общо за дейности, различни от икономическата дейност на

лицето и са предназначени за поддръжката, ремонта, подобрието и експлоатацията на мотоциклета и леки автомобили, включително за резервни части, консумативи и смазочни материали.

Безспорно е, че жалбоподателят притежава леки автомобили: „Х. ЦРВ“ и „Мазда М.“ и същите не могат да бъдат използвани за дейността на дружеството.

Не са представени доказателства за други автомобили, които биха могли да бъдат използвани за стопанската дейност на дружеството.

Освен това, не са представени доказателства за наличието на договори за наем на автомобили, пътни книжки, пътни листа, товарителници и други документи, удостоверяващи изминат пробег, маршрутите по които са се движили автомобилите, които да обосноват връзка с извършените от лицето облагаеми доставки, по които жалбоподателят да е изпълнител.

Съдът счита за неправилно директното осчетоводяване на закупеното гориво и резервни части, като счита, че същото е следвало да бъде завеждано счетоводно, като материални запаси по сметка 302 „Материали“.

В този смисъл е необходимо да се отбележи следното:

Отчитането на горивата следва да се извършва съобразно СС 2-Отчитане на стоково-материални запаси. Принципът за документална обосновааност е основен принцип при отчитане на приходи, на разходи, на придобиване на материални запаси, включително, на горива. Във връзка с документалната обосновааност при счетоводното формиране на разходите и тяхното признаване за данъчни цели, е необходимо наличието на първичен документ, доказващ зареждането на горива, който да съдържа достатъчно информация за наименованието на документа, идентификатори на фирмата, съставител на документа, предмета на покупката, количество, единична цена, обща стойност и др. За да бъде изписано горивото като разход. Документът за доставката не е достатъчно основание, тъй като в момента на покупката не се правят записи по разходните сметки, а по материалните сметки на предприятието. Изписването на гориво, отразено в счетоводството на предприятието като разход, следва също да е документално обосноваано. Счетоводното и данъчно законодателство изискват като разход да се отчита само стойността на фактически изразходваните горива, тъй като разходът за материални запаси е пряко свързан с правилното установяване на финансовия данъчен резултат по ЗКПО. Реалният разход на гориво следва да бъде съобразен и с различните експлоатационни условия, вида на транспортното средство, с вида на маршрута и атмосферните условия, при които се използват транспортните средства на предприятието. Наличието на пътен лист без документ за покупка, както и наличието на документ за покупка без пътен лист, не са основание за признаване на разхода на гориво. Аргумент в подкрепа на горното е и характеристиката на счетоводна сметка 601 - Разходи за материали, която изисква да е налице конкретна цена на придобиване на всяко количество, собственост на предприятието, за да бъде документално обосноваано последващото формиране на счетоводен разход.

В случая, безспорно се установи, а и тази констатация не се опроверга от жалбоподателя, че закупеното дизелово горивото не е заприходено от жалбоподателя по дебита на сметка 302 – Материали, както и изписването не

е отразено по дебита на с/ка 601 - Разходи за материали. Отделно от това, не са представени, нито в ревизионното, нито в настоящото съдебно производство, други придружаващи документи относно закупуването на горивото.

В останалата оспорена част на РА, правният спор се свежда до това дали са действително извършени доставки по процесните фактури с предмет -стоки и услуги и дали доставчиците „Юнайтед Партнърс Ейч Ар“ ЕООД и „Парткон“ ЕООД са били добросъвестни.

Спорният въпрос за реалността на доставките е фактически и се свежда при доставка на стоки до доказване прехвърлянето собствеността върху същите, а при такава на услуги-до установяване предаването резултата от извършените услуги на получателя, и в крайна сметка на физическото им наличие при ревизираното лице.

В закона липсва легално определение на понятието „неправомерно начислен данък“ по смисъла на чл.70, ал.5 от ЗДДС, но по аргумент от противното това е всяка една хипотеза, при която начисляването на данъка е станало в нарушение на императивни законови разпоредби. Тъй като наличието на реална доставка по смисъла на чл.6 от ЗДДС е условие за възникване на правото на данъчен кредит, то начисляването на данък при липса на реална доставка на стока или услуга е "неправомерно" по смисъла на чл. 70, ал. 5 от ЗДДС и е основание за непризнаване правото на данъчен кредит. Следователно по делото следва да се установи дали са били основанията за начисляване на данъка от доставчика по спорните фактури.

От гледна точка на формалната логика, наличието на доставка съставлява положителен факт и след като жалбоподателят черпи права от наличието на реална доставка, в негова тежест е да ангажира доказателства, установяващи осъществяването на този положителен факт.

Относно доказателствената тежест в процеса са приложими общите правила на доказване, според едно от които, всяка страна е длъжна да установи обстоятелствата, на които основава своите искания или възражения. В настоящия казус това означава, че ревизираният данъчен субект е този, който трябва да докаже по пътя на пълното доказване, че доставките по фактурите са реално извършени.

За да бъде признато и законосъобразно упражнено правото на данъчен кредит следва да са събрани доказателства относно всеки един от юридическите факти, предвидени в действащия към момента на издаване на фактурата закон. Съобразно общите правила за разпределяне на доказателствената тежест, жалбоподателят, който претендира възникването и законосъобразното упражняване на правото на данъчен кредит по процесните фактури, следва да докаже при пълно и главно доказване наличието на предпоставките по чл.68 и чл.69 от ЗДДС и отсъствие на пречки по чл.70 от ЗДДС, които да препятстват упражняването на правото на данъчен кредит.

Правото на приспадане на данъчен кредит на жалбоподателя е отказано поради липса на доказателства за реалното осъществяване на доставките, водещо до извод за липса на данъчно събитие по смисъла на ЗДДС.

От основно значение са именно събраните в хода на ревизионното производство писмени доказателства. Както бе посочено по-горе, в отговор на

връчени ИПДПОЗЛ, не са представени писмени доказателства.

Не е спорно и това се установява от събраните в хода на ревизията доказателства, че е изпълнено условието на чл. 71, ал. 1, т. 1 от ЗДДС, свързано с притежаването на данъчен документ (фактури) от страна на ревизираното лице, издадени от преките доставчици. В конкретния случай, жалбоподателят излага твърдения, че е доказал правото си на данъчен кредит чрез ангажираните в хода на ревизията фактури и редовно водено от него счетоводство. Съгласно легалната дефиниция на чл. 6, ал. 1 от ЗДДС, „доставка на стока, по смисъла на този закон е прехвърлянето на правото на собственост или друго вещно право върху стоката", а според чл. 25, ал. 1 от същия закон, данъчно събитие е доставката на стоки или услуги, извършена от данъчнозадължени по този закон лица, вътреобщностно придобиване, както и вносът на стоки по чл. 16. В ал. 2 на чл. 25 от ЗДДС, е законово уредено, че данъчното събитие в общия случай, възниква на датата, на която собствеността върху стоката е прехвърлена или услугата е извършена.

По силата на чл.68 и чл.69 от ЗДДС, данъчнозадължено лице - получател на облагаема доставка, има право да приспадне данъчен кредит за получени от него стоки или услуги по облагаеми доставки. Приложението на националния закон следва да е съобразено с тълкуването на чл.14, §1 от Директива 2006/112 дадено в решенията на Съда на ЕС - доставката на стоки не се отнася до прехвърлянето на право на собственост в предвидените от националното право форми, а включва всяка сделка по прехвърляне на материална вещ от определено лице, което овластява друго лице да се разпорежда фактически с нея като собственик. Според т. 31 от решението на СЕС по дело 285/11, за да се установи, че по доставките на стоки е налице правото на приспадане, е необходимо да се провери дали последните са били реално осъществени и дали съответните стоки са били използвани за извършване на облагаеми сделки. Проверката се осъществява от националната юрисдикция, в съответствие с правилата за доказване, установени в националното право (т. 32 от решение по дело C-285/11). Доказателствената тежест, съгласно общото правило на чл. 154, ал. 1 от ГПК е на ревизираното лице, което претендира признаване на правото на приспадане на данъчен кредит.

Съгласно националният данъчен закон и постоянната практика на Съда на Европейския съюз по тълкуване на чл. 167, чл. 168 и чл. 178 от Директива 2006/112/ЕО, възникването и надлежното упражняване на правото на приспадане на данъчен кредит изисква установяване преди всичко наличието на действително осъществени облагаеми доставки на стоки и услуги. От т. 33 на решение на СЕС по дело C-285/11 следва, че по принцип правото на приспадане не би могло да му бъде отказано, ако се установи, че разглежданите в производството доставки на стоки са реално осъществени и впоследствие тези стоки са били използвани от получателя за целите на неговите облагаеми сделки. В т. 32 от същото решение е посочено, че преценката за това дали данъчно задълженото лице може да упражни право на приспадане на основание на доставки на стоки, се извършва въз основа на всички елементи и фактически обстоятелства по делото, в съответствие с правилата за доказване, установени в националното право. Съгласно

разпоредбите на чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС, материалноправна предпоставка за възникване на правото на данъчен кредит е наличието на действително извършена облагаема доставка на стока към лицето, посочено в данъчния документ като получател на доставката. По силата на чл. 68, ал. 1 и ал. 2 от ЗДДС, във връзка с чл. 25, ал. 2 от ЗДДС, данъчното събитие и изискуемостта на данъка по доставки на стоки настъпват когато правото на собственост върху стоките бъде прехвърлено, респективно правото на разпореждане с вещта като собственик.

Настоящият съдебен състав намира, че в случая реалността на спорните доставки по фактури изддени от „Юнайтед Партнърс Ейч Ар“ ЕООД и „Парткон“ ЕООД, като условие за законосъобразното възникване и упражняване на правото на данъчен кредит в размер на 74 730,67лв. за данъчни периоди за м.11 и м.12/2018г.; м.01, м.03, м.05, м.06, м.07, м.08, м.09, м.10, м.11 и м.12/2019г. и м.01, м.02 и м.12/2020г., не е доказана. От страна на ревизираното дружество, както и от тази на неговите доставчици не са представени безспорни доказателства.

В тази връзка съдът съобрази и заключението на ССЧЕ, съгласно което, в счетоводството на ревизираното дружество доставките „Парткон“ ЕООД и „Юнайтед Партнърс Ейч Ар“ ЕООД са отразени по дебита на сметка 6021-Разходи за външни услуги-управление и кредит на сметка 401-Доставчици. Данък добавена стойност е отразен по дебита на сметка 45311-Начислен данък за покупките и кредит на сметка 401-Доставчици. Експертизата не е могла да установи дали процесните фактури са отразени в счетоводствата на доставчиците на жалбоподателя и има ли осчетоводена разходи за изпълнението на тези услуги от изпълнителите им, приходи от заплащането им, обезпечеността на страните по доставките - кадрова и техническа. Не се установи по делото и факта дали е начислен ДДС от доставчиците и отразен ли е като задължение към бюджета. В хода на съдебното дирене се установи също, че не са извършвани плащания за периода 01.01.2018г. до 31.12.2020г. по процесните фактури на „Парткон“ ООД и „Юнайтед Партнърс Ейч Ар“ ЕООД. От друга страна не се ангажираха доказателства получените доставки да са използвани в независимата икономическа дейност на жалбоподателя, както и че същият, в качеството му на изпълнител по договорите с неговите възложители да е осъществил последващи доставки/реализация по спорните фактури.

Предвид изложеното, съдът споделя изводът на ревизиращите органи за липса на доказателства за легитимността на доставчиците и реалността на доставката, в т.ч. чрез установяване на стоковия поток и предходните доставчици, по отношение на доставките на стоки, както и изпълнението, необходимият за това ресурс, и предаването на резултата от свършената работа, по отношение на услугите.

Във връзка с установяване на обстоятелството относно наличие или липса на доставка, следва да се има предвид приложението на счетоводния принцип за съпоставимост между приходи и разходи, съгласно чл.4, ал.1, т.4 от Закона за счетоводството /ЗСч/. По силата на посочената разпоредба разходите, извършени във връзка с определена сделка или дейност се отразяват във

финансовия резултат за периода, през който предприятието черпи изгода от тях, а приходите се отразяват за периода, през който са отчетени разходите за тяхното получаване. Следователно, когато се анализират отделните доставки, следва да се извърши проверка относно обстоятелството дали конкретният доставчик е осчетоводил приход във връзка с реализираната доставка, както и дали е осчетоводен насрещен разход, който да бъде съпоставим на прихода и в какво се изразява /материали, разходи за труд, разходи за подизпълнител и т.н./. От друга страна, необходимо е да се извърши проверка във връзка с осчетоводяването на разхода при получателя на доставчика, а именно: дали последният е осчетоводил разходи във връзка с конкретната доставка и налице ли е осчетоводен приход, съпоставим на този разход. Това не е сторено и доказано от жалбоподателя.

Ето защо, съдът намира, че от събраните в хода на ревизията и съдебното производство писмени доказателства, включително от приетото и неоспорено от страните по делото заключение на ССЧЕ, не се установява наличие на облигационни отношения между получателя на услугите „Техникал Конструкшън Компани БГ“ ООД, [населено място] и издателите на спорните фактури „Юнайтед Партнърс Ейч Ар“ ЕООД и „Парткон“ ЕООД, както и индивидуализацията, предаването и приемането на услугите им.

Освен това, на съдът не се даде възможност да извърши преценка и досежно това дали предметът на въпросните услуги са свързани с икономическата дейност на дружеството- жалбоподател, предвид нередставянето на съпътстващи към фактурите документи.

Горното е необходимо, тъй като в случаите на претендирано право на данъчен кредит, в тежест на ревизираното лице е да установи всички предпоставки за възникването и правомерното упражняване на това право. Това в случая означава, че данъчно задълженото лице следва да установи, че активът е придобит за нуждите на икономическата му дейност, т.е. ще се използва за извършване на облагаеми доставки. Понятието „икономическа дейност“ е дефинирано в чл.3, ал.2 от ЗДДС и се определя като всяка дейност, осъществявана редовно или по занятие срещу възнаграждение, включително експлоатацията на материално и нематериално имущество с цел получаване на редовен доход от него, т. е. има се предвид стопанската дейност на съответното предприятие. При дадената дефиниция за икономическа дейност, ограничението на правото на данъчен кредит по чл.70, ал.1, т.2 от ЗДДС ще е налице, когато стоките и услугите се придобиват за извършване на дейност, различна от икономическата дейност на конкретното данъчно задължено лице, каквато в случая не е дефинирана и не е налице.

Поради изложеното, съдът споделя изводите в РА и решението на Директора на дирекция ОДОП, че за ревизираното лице не е възникнало правото на приспадане на данъчен кредит, съгласно чл. 68, ал.2 от ЗДДС.

Предвид изложеното, съдът приема, че РА в частта за постановения отказ на признаване право на данъчен кредит на „Техникал Конструкшън Компани БГ“ ООД, [населено място] за сумата от 74730,67лв. за данъчни периоди за м.11 и м.12/2018г.; м.01, м.03, м.05, м.06, м.07, м.08, м.09, м.10, м.11 и м.12/2019г. и м.01, м.02 и м.12/2020г. е законосъобразен и като такъв следва да бъде потвърден. Горното обуславя извод за неоснователност на жалбата, в тази

част.

За задълженията по ЗКПО:

Съобразно предписанието на чл.78 от ЗКПО, при определяне на данъчния финансов резултат счетоводният финансов резултат се коригира със сумата на приходите и разходите, които е следвало да бъдат отчетени през текущата година съгласно изискванията на ЗСч, но не са отчетени от данъчнозадълженото лице.

В хода на ревизията е извършена проверка относно коректното осчетоводяване на приходите и разходите за спорните периоди и съответно правилното определяне на данъчния финансов резултат и дължимият корпоративен данък. Увеличен е финансовият резултат с разходи в размер общо на 262790,61лв. за 2019г. и в размер на 30833,35лв. за 2020г. по спорните фактури като са приложени разпоредбите на чл.16 от ЗКПО и чл.26, т.2 от ЗКПО във връзка с чл.10, ал.1 от закона.

Съдът споделя изводите, че е налице отклонение от данъчно облагане по смисъла на чл.16 от ЗКПО чрез начисляването на възнаграждения или обезщетения за услуги, без те да са реално осъществени в полза на ревизираното лице, именно от посочените доставчици. В хода на настоящото и ревизионното производство се установи, че спорните доставки не са реално извършени от посочените доставчици. Горното обстоятелство води до заключението, че са налице търговски взаимоотношения, в резултат на които се отчитат суми, водещи до неправомерно намаляване на финансовия резултат и в резултат на това намаляване на дължимия корпоративен данък. не са начислени текущо в счетоводството на ревизираното лице, и е приложен чл.26, т.2 от ЗКПО.

Предвид изложеното, и като съобрази мотивите, изложени по-горе, съдът приема, че правилно с оспорения РА е извършено увеличение на финансовия резултат с описаните суми респективно - е начислен корпоративен данък, поради което РА и в тази му част следва да бъде потвърден.

По отношение на разноските:

Страните са заявили претенции за заплащане на сторените по делото разноски/ респективно -юрисконсултско възнаграждение.

На основание чл.161, ал.1 ДОПК на ответника следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер определен по чл.8, ал.1, във връзка с чл.7, ал.2, т.5 от Наредба №1/2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения съобразно размера на отхвърлената част от жалбата в размер на 218303,09лв., от които главница ДДС в размер на 138811,77лв. и лихви в размер на 32344,87лв., и корпоративен данък в размер на 39916,97лв. и лихви за забава в размер на 7229,48лв. а именно сумата от 13 382,12 лева.

По изложените съображения, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, 1-во отделение, 18-ти състав, на основание чл. 160 от ДОПК,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „ТЕХНИКАЛ КОНСТРУКШЪН КОМПАНИ БГ“ ООД,[ЕИК], с адрес за кореспонденция: [населено място], пл.,П. Р. С.“ №11

представявано от управителите С. Д. Т. и Клеархос К. Павлоу, срещу Ревизионен акт №Р22221021007529-091-001/09.08.2022г., издаден от Ц. М. П.-орган, възложил ревизията и Г. П. Т.-ръководител на ревизията, потвърден с Решение №356 от 22.03.2023г. на Директор на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“, С., Централно управление на Национална агенция по приходите /Дирекция ОДОП, ЦУ на НАП, С. общо за сумата от 218303,09лв. към датата на издаване на РА, от които установени задължения по Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/, произтичащи от непризнато право на данъчен кредит и допълнително начислен данък върху добавената стойност /ДДС/ в общ размер на 138 811,77лв. и лихви в размер на 32344,87лв., както и извършената корекция на финансовия резултат по Закона за корпоративното подоходно облагане /ЗКПО/ за данъчен период от 01.01.2018г. до 30.11.2021г., и установен корпоративен данък за довносяне в размер на 39916,97лв. и лихви за забава в размер на 7229,48лв., като ПОТВЪРЖДАВА Ревизионен акт №Р22221021007529-091-001/09.08.2022г. ОСЪЖДА „ТЕХНИКАЛ КОНСТРУКШЪН КОМПАНИ БГ“ ООД,[ЕИК], с адрес за кореспонденция: [населено място], пл.„П. Р. С.“ №11 представявано от управителите С. Д. Т. и Клеархос К. Павлоу да заплати на Национална агенция за приходите, съдебни разноски в размер на 13382,12 лева /тринадесет хиляди триста осемдесет и два лева лева и 0,12 стотинки/. РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България в 14-дневен срок от връчване на преписи на страните.

СЪДИЯ